

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Store GUd, som dig til ære

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Store GUd, som dig til ære", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951, 1951-56*, s. 206. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson01-shoot-workid104308.pdf> (tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*

⤵

Nr. 73.

⤵ Store GUd, som dig til ære
Mig har dannet, skabt og gjort,
Lad mig og et vidne være
Om, hvor ypperligt og stort
Alting er hos dig at skue,

* *

⤵ - - -

* * 207

⤵ Skiønt al menneskelig forstand
Veyer ikke ved et grand,
Magter ikke for en flue
Til at prise saadan GUd,
Og hans ære brede ud.

⤵ 2. Mildhed, kierlighed og glæde
Er din høye thrones pragt,
Sandhed er dit herre-sæde,
Lyset er din klæde-drugt,
Hvad du gjør, er stort og mægtigt,
Skiønt man skønner lidt derpaa,
Eller kand det ey forstaae,
Dog for dig er alting prægtigt,
Lys og ret er al din vey,
Skiønt det ofte kiendes ey.

⤵ 3. Ingen kand din magt bestride,
O almægtig-stærke GUd!
Verdens magt maa gaae til side,
Naar din sag du fører ud,
Hvad du vil, kand ey forrykkes,
Som din stærke lynild ey
Fattes nogensinde vey,
Saadan maa din gierning lykkes.
Hvor er nogen ting saa stærk,
Som kand hindre HERrens verk?

⤵ 4. Uden ende, overmaade
Herlig er din kierlighed
Og usigelige naade,
Som os daglig er beteed.
Lad din kundskabs lys antænde

*

⤵ - - -

* 208

⤵ Og bestraale min forstand,
O al godheds fulde brand!
Lad mig i din naade brænde,
Gjør mig ved din Guddoms glød
Ret i andagt lue-rød.

⤵ 5. Du kandst give sielen føde,
Du est ene nok for mig,
Uden dig er alting øde,
Alting kand jeg faae i dig,

Du kandst ene rigdom give,
Alting uden dig er trang,
Ey at nævne værd engang.
Ach! hvad er dog her i live
Andet, uden dig, end nød,
Overkalket grav og død.

⌘ 6. Ach! min siel i længsels lue,
Og i vand mit øye staaer,
Naar skal jeg dit ansigt skue,
At min jammer ende faaer?
Naar skal jeg til himlen stige
Op fra dette trængsels land,
Ind i søde engle-stand,
Boe udi dit skønne rige,
Og dit milde ansigt see,
Hvor vil da mit hierte lee!

⌘ 7. Nu du har berammet tiden,
Da min reyse bliver god,
Og din himmel længe siden
Mig forskreven med dit blod,

*

⌘ - - -

* 209

⌘ Derfor vil jeg taalig bie
Efter denne søde stund,
Men imidlertid min mund
Aldrig skal din ære tie,
Lof og priis dig være sagt
Her og hist af gandske magt.